

Gabóca bácsi sakkozik

Csattan az óra, lendül a kéz –
Gabóca bácsi harcra kész!
Sapkát fejére felteszi,
Akárki ül le megkeni.

Senki fiától nem törí félsz,
De vakmerőn szemébe néz.
Száját kitátva rámered –
A pancser erre megremeg.

Érzi a vesztét, rátör a vész,
Gabóca bácsi harcra kész!
Még félrenézni sem szabad,
A há gyalogja megszalad...

Játszik a mester, ámul a nép:
No nézd, levette a vezért!
Ezt el se hinné senki se,
Csak Szolnok és Lajosmizse.

Tábla alatt és tábla fölött
Futó, huszár repül, pörög.
Ha elragadja harci láz,
Az égen, földön ő csatáz.

Bárki az ellen, ő sose fél.
Ha kell, királya útra kél,
Ha meg figurca nem marad,
A pancser úgyis pattot ad!

Tisztje legyen csak, mattot ad ő!
Hiába már, ha fő a fő.
Hiába most a húlt anyag,
A szellem, íme fontosabb.

S hogy ne feledjem, érdeme még,
Hogy ingyen adja szellemét.
Kis krumpli, csirke, nyúl elég,
E nagy tudáshoz semmiség!